

9. TĒMA 23. – 29. AUGUSTS

MŪSU MISIJA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mat. 5:14-16; Lūk. 24:48, 49; Jāņa 20:21; Mat.28:19, 20; Atkl. 14:6-12.

ATMIŅAS PANTS:

„Un šis Valstības evaņģēlijs tiks pasludināts visā pasaulē par liecību visām tautām, un tad nāks gals.” (Mat. 24:14)

Savas kalpošanas sākumā Jēzus aicināja Pēteri un Andreju kļūt par Viņa mācekļiem, kas nozīmēja, ka viņiem vajadzēs vest citus pie Viņa: „Nāciet, sekojiet man, es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem.” (Mat. 4:19) Vēlāk Kungs izraudzīja divpadsmit mācekļus, „lai tie būtu ar Viņu un Viņš tos sūtītu sludināt” (Marka 3:14). Kristus izsūtīja divpadsmit apustuļus un vēlāk septiņdesmit mācekļus, arī lai nestu evaņģēliju (Mat. 10: 5-15, Lūk. 10:1-12). Četrdesmit dienas pēc Viņa augšāmcelšanās Kristus vairākas reizes parādījās Saviem mācekļiem (1. Kor. 15:3-8), un Viņš ielika viņu rokās atbildību sludināt evaņģēliju (Ap.d. 1:2, 3). Atkal un atkal Viņš uzticēja viņiem uzdevumu nest evaņģēliju. Lai gan neviens no evaņģēlija rakstniekiem neuzraksta katru Jēzus teikto vārdu, visi ir uzrakstījuši dažus teikumus no Kunga pamācības, katrs uzsverot atšķirīgu vēsts izplatīšanas aspektu, tādējādi nodrošinot mums vērtīgu ieskatu tās nolūkā, metodoloģijā un darbības laukā.

Šajā nedēļā mēs aplūkosim uzdevumu nest evaņģēliju tā, kā to atklāja pats Jēzus.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 30. augustā!

Būt par gaismu pasaulē

Izlasi Mat. 5:14-16! Ko Jēzus šeit pasaka katram no mums personīgi un kā draudzes kopienai? _____

Visā Bībelē gaisma ir cieši saistīta ar Dievu. „Kungs – mana gaisma,” dziedāja Dāvids (Ps. 27:1), un Jānis apliecināja, ka „Dievs ir gaisma un Viņš nemaz nav tumsas” (1. Jāņa 1:5). Dievs ir gaismas avots. Pirmais, ko Viņš radīja, bija gaisma, jo gaisma ir nepieciešama dzīvībai.

Ņemot vērā ciešo saistību starp gaismu un Dievu, Raksti bieži izmanto gaismu kā patiesības, zināšanu un dievbijības simbolu. Staigāt gaismā nozīmē atklāt Dievam līdzīgu raksturu (Ef. 5:8, 1. Jāņa 1:7). Gaisma apzīmē Dievu, tumsa – sātanu. Tāpēc ir liels grēks noturēt „tumsu par gaismu un gaismu par tumsu” (Jes. 5:20).

Jēzus Kristus, mūžīgā Dieva Dēls, ir „cilvēku gaisma, [...] patiesā gaisma, kas nāca pasaulē un spīd visiem cilvēkiem” (Jāņa 1:4-9). Tikai Viņš ir gaisma, kas var izkļiedēt grēkā iegrimušās pasaules tumsu. Pateicoties Viņam, mums ir „Dieva godības atziņas gaisma” (2. Kor. 4:6, KJV), tas ir, Viņa raksturs.

Kad mēs pieņemam Kristu kā savu Glābēju, mēs kļūstam „gaismas bērni” (Jāņa 12:36, 1. Tes. 5:5). Bet mums nav gaismas pašiem sevī. Līdzīgi mēnesim, viss, ko mēs varam darīt, ir atstarot gaismu, kas spīd uz mums. Kad mēs ļaujam Jēzum spīdēt caur mums, mēs nedarām labus darbus, lai izrādītu savu tikumu, bet lai vadītu cilvēkus pie Dieva pagodināšanas.

„Ja Kristus mājo sirdī, tad ir neiespējami noslēpt Viņa klātbūtnes gaismu. Ja tiem, kas apliecina sevi par Kristus sekotājiem, .. nav gaismas, ko dot, tad tas ir tāpēc, ka viņi nav savienoti ar gaismas Avotu.” (E. Vaita „Domas no svētību kalna”, 41. lpp.)

Vai nebūtu absurds ieslēgt lampu tikai tāpēc, lai paliktu to „zem pūra vai zem gultas” (Marka 4:21)? Tad kāpēc mēs to reizēm darām ar Kristus gaismu? Klusējošs māceklis nav lietderīgāks par lampu zem bļodas tumšā naktī. Tāpēc „celies un staro, jo nāk tava gaisma, Kunga godība pār tevi ataususi!” (Jes. 60:1)

Patiesībā gaisma pati par sevi ir neredzama. Tai ir vajadzīgs kaut kas, kas to atstaro, citādi mēs to nevaram redzēt. Kādu garīgu mācību mēs varam no tā gūt par to, kā no mums kā ticīgajiem ir jāizstaro gaismai? _____

Būt lieciniekiem

Jēzus pirmā sastapšanās ar mācekļiem pēc Viņa augšāmcelšanās bija ļoti svarīga. Viņi bija nobijušies, satraukti, samulsuši, drosmi zaudējuši. Viņi bija aizslēguši istabas durvis aiz bailēm, bet Jēzus ienāca un nostājās viņu vidū. Skaidrā un maigā balsī Viņš teica: „Miers ar jums.” Baiļu un šausmu pārņemtiem, viņiem bija grūti noticēt savām acīm un ausīm. Mīloši Kungs parādīja tiem Savas rokas un kājas un paskaidroja visu, ko Raksti saka par Viņu. Tajā naktī Viņa klātbūtne un vārdi viņus dramatiski pārveidoja, izkļiedējot viņu bažas un neticību un piepildot viņus ar mieru un prieku, kas nāk no pārliecības par Viņa augšāmcelšanos.

Tad Kristus iesāka skaidrot viņu misiju, pakāpeniski palīdzot viņiem apvert, cik nozīmīga ir viņu atbildība liecināt par Viņa nāvi, augšāmcelšanos un Viņa spēku piedot grēkus un pārveidot dzīvi (Lūk. 24:46-48). Viņi bija redzējuši Viņu mirstam, bet viņi bija redzējuši arī Viņu atkal dzīvu. Tāpēc viņi varēja liecināt par Viņu, ka Viņš ir pasaules Glābējs.

Liecinieks ir kāds, kas ir redzējis kaut ko notiekam. Ikviens var būt liecinieks, ja ir personīgi kaut ko redzējis. Nav tādas otrās pakāpēs liecinieku. Mēs varam liecināt, pamatojoties tikai paši uz savu, nevis uz kāda cita pieredzi. Kā izglābtiem grēciniekiem mums ir priekštiesība stāstīt citiem, ko Jēzus ir izdarījis mūsu labā.

Kāda ir saistība starp Svētā Gara saņemšanu un liecināšanu par Kristu?

Sk. Lūk. 24:48, 49; Ap. d. 1:8. Sk. arī Jes. 43:10, 12; 44:8. _____

Apustuļu darbu grāmata parāda, ka ticīgo liecībai var būt pārliecinošs spēks, tikai pateicoties Svētā Gara mājšanai viņu sirdīs. Pēc Gara saņemšanas „apustuļi ar lielu spēku liecināja par Jēzus Kristus augšāmcelšanos” (Ap. d. 4:33). Tas ir, viņi bija spējīgi runāt atklāti un ar lielu spēku par to, ko paši bija piedzīvojuši un redzējuši. Mūsu liecībai par Kristu vienmēr ir jāietver mūsu pašu pieredze ar Viņu.

Kāda ir bijusi tava personīgā pieredze ar Kungu? Ko Dievs ir izdarījis tavā dzīvē, par ko tu vispirms varētu liecināt citiem? Līdzdali savu atbildi Bībeles izpētes grupā! _____

Tā Es sūtu jūs

Jāņa evaņģēlijā arī ziņots par Jēzus pirmo sastapšanos ar mācekļiem augšistabā, bet tajā minēti citi elementi, kas nav iekļauti Lūkas evaņģēlijā.

Saskaņā ar Jāni, kā Jēzus definēja ticīgo misiju? Sk. Jāņa 20:21. _____

Jēzus jau bija izteicis šo domu pirms dažām dienām, kad Viņš lūdza: „Kā Tu Mani pasaulē sūtīji, arī Es viņus pasaulē sūtīju.” (Jāņa 17:18) Tam, kas sūta, ir vara pār to, ko sūta. Sūtīšana ir saistīta arī ar nolūku, jo tas, kas ir sūtīts, ir saņēmis uzdevumu, ko izpildīt. Tēvs sūtīja Jēzu glābt pasauli (Jāņa 3:17), un Jēzus sūta mūs pasludināt glābšanu Viņā. Acīmredzami mūsu uzdevums ir turpinājums Kristus darbam, kas sastāvēja no pilnīgas kalpošanas visiem cilvēkiem (Mat. 9:35). Viņš sagaida, ka mēs ne tikai turpināsim to, ko Viņš ir iesācis, bet iesim tālāk. Kungs teica: „Kas tic Man, tas darīs tos darbus, ko Es daru, un vēl lielākus par šiem darīs, jo Es aizeju pie Tēva.” (Jāņa 14:12)

Jēzus deva Svēto Garu, lai darītu mācekļus spējīgus īstenot savu misiju. Pie radīšanas Dievs „iepūta” Ādamā „dzīvības dvašu” (1. Moz. 2:7). Tagad Jēzus „uzpūta” mācekļiem „Svēto Garu” (Jāņa 20:22). Kā dzīvības dvaša pārvērta nedzīvos pīšļus par dzīvu būtni, tā Svētais Gars pārveidoja bailīgos un drosmi zaudējušos mācekļus par dzīviem lieciniekiem, lai turpinātu Jēzus darbu. Tāds pats svaidījums ir obligāti nepieciešams mūsdienās, lai izpildītu mums uzticēto uzdevumu.

Jēzus ir aicinājis tevi būt par liecinieku. Par ko tu vari liecināt? Tas ir, ko tu esi redzējis vai piedzīvojis tādu, ko vajadzētu līdzdalīt citiem par Jēzu? _____

Darīt par mācekļiem

Pēc Savas augšāmcelšanās Jēzus satikās ar Saviem mācekļiem Galilejā, „uz to kalnu, ko Jēzus tiem bija norādījis”(Mat. 28:16). Tur sapulcējās ne tikai vienpadsmit mācekļi, bet arī vairāk nekā 500 brāļu, lai satiktos ar augšāmcēlušos Kungu (1. Kor. 15:6). Tas, kas bija uzvarējis nāvi, teica viņiem: „Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes.” (Mat. 28:18) Viņa vara un autoritāte vairs nav brīvprātīgi ierobežota, kā tas bija Viņa zemes kalpošanas laikā. Drīzāk tāpat kā pirms iemiesošanās Viņa autoritāte ietver visu Universu. Pamatojoties uz Savu neapšaubāmo autoritāti, Viņš uztic misiju Saviem sekotājiem.

Saskaņā ar Mateja ziņojumu, uzticot lielo uzdevumu, Jēzus izmantoja četrus darbības vārdus: ejiet, dariet par mācekļiem, kristījiet un māciet. Diemžēl daudzās Bībeles versijās neatspoguļojas fakts, ka grieķu valodā vienīgais darbības vārds, kas ir pavēles izteiksmē, ir „dariat par mācekļiem”, bet pārējie trīs darbības vārdi ir divdabji. Tas nozīmē, ka teikumā uzsvars ir uz „dariat par mācekļiem”, bet pārējās trīs aktivitātes ir atkarīgas no tā.

Kāda loma ir iešanai, kristīšanai un mācīšanai, izpildot pavēli darīt par mācekļiem? Sk. Mat. 28:19, 20. _____

Jēzus uzdevumā ir norādīts uz trim aktivitātēm, kas saistītas ar darīšanu par mācekļiem. Šīm trim aktivitātēm nav jānotiek tieši tādā secībā. Tās drīzāk papildina cita citu. Ejot uz dažādām vietām visa pasaulē, mums ir jānāca viss, ko Jēzus mācīja, kristījot tos, kas pieņem Viņu kā Glābēju un ir labprātīgi ievērot visu, ko Jēzus pavēlēja.

Mēs priecājamies, kad kāds tiek kristīts, bet kristības nav stāsta nobeigums. Tās ir tikai daļa no „mācekļu veidošanas” procesa. Mūsu uzdevums ir aicināt cilvēkus sekot Jēzum, kas nozīmē ticēt Viņam, paklausīt Viņa mācībām, pieņemt Viņa dzīves veidu un aicināt arī citus kļūt par Viņa mācekļiem.

Šim pantam raksturīgs vārds ir „viss”. Tā kā Jēzum pieder „visa vara”, mums ir jānododas pie „visām tautām”, mācot tās ievērot „visu”, kas attiecas uz evaņģēliju, ar pārliecību, ka Kristus ir ar mums „vienmēr” (burtiski – „visas dienas”) līdz pat laika galam.

Padomā par savu vietējo draudzi! Kas tajā tiek darīts, lai palīdzētu izaudzīnāt un darīt par mācekļiem jaunus ticīgos? Ko vēl var darīt? Jautā sev arī: kādi talanti tev ir, ko tu varētu izmantot šajā svarīgajā evaņģēlija uzdevuma izpildīšanā?

Sludināt evaņģēliju

Ar raksturīgo kodolīgumu un skaidrību Marka evaņģēlijs lielo uzdevumu izsaka vienā īsā teikumā: „Ejiet pa visu pasauli un sludiniet evaņģēliju visai radībai.” (Marka 16:15) Tāpat kā Mateja evaņģēlijā grieķu darbības vārds „ejiet” ir divdabis, kas norāda nevis uz uzdevumu, bet uz darbību, ko nepieciešams izdarīt, lai uzdevumu veiktu. Misija pati par sevi ir izteikta ar grieķu darbības vārdu „kērusso”, kas šeit ir izteikts pavēles izteiksmē. „Kērusso” nozīmē „skalji pasludināt, paziņot, sludināt”. Marks izmanto šo vārdu 14 reizes, tas ir vairāk nekā jebkurā citā evaņģēlijā. Draudzei ir jāpasludina evaņģēlijs.

Jēzus kalpošanas laikā divpadsmit mācekļi bija izsūtīti nevis pie pagāniem, bet tikai pie „Israēla nama pazudušajām avīm” (Mat. 10:6). Tagad viņi ir izsūtīti „visa pasaulē” pie „visas radības”. Vienpadsmit mācekļi vieni paši nevarētu pasludināt evaņģēliju visai pasaulei, vēl mazāk katrai dzīvai radībai, kas uz tās dzīvo. Tāds pasaulplašs uzdevums prasa visas draudzes piedalīšanos. Tas ir uzticēts visiem, kas tic Jēzum, visos laikmetos. Tas ietver tevi un mani.

Izlasi Atkl. 14:6-12! Kā šie panti ietver draudzes pasaulplašo misiju? _____

Evaņģēlija sludināšana ikvienai radībai tomēr automātiski nenozīmē, ka ikviens to pieņems. Tikai „kas tic un tiks kristīts, tas tiks glābts” (Marka 16:16). Mums vajadzētu sludināt dedzīgi, cerot, ka ikviens klausītājs pakļausies evaņģēlija aicinājumam. Neskatoties uz to, mums ir jāapzinās, ka daudzi nepieņems Vārdu, kā to skaidri atklāj līdzība par šaurajiem vārtiem (Mat. 7:13, 14).

Kāda mums ir drošība par to, ka šīs pasaules misija var tikt pabeigta un tā arī notiks? Sk. Mat. 24:14. _____

Starp Marka 16:15 un Mat. 24:14 pastāv iedrošinošas paralēles. Abi panti atsaucas uz evaņģēlija sludināšanu visai pasaulei. Pirmais pants atklāj Jēzus uzdevumu sludināt, bet otrais ietver Jēzus apsolījumu, ka šī misija tiks veikta.

Kristus „nodrošināja visu, kas nepieciešams darbam, un uzņēmās uz Sevi atbildību par tā panākumiem. Tīkmēr, kamēr viņi [mācekļi] paklause Viņa vārdam un strādā kopā ar Viņu, viņu darbs nebūs neveiksmīgs.” (E. Vaita „Laikmetu ilgas”, 822. lpp.) Jautājums, ko mums katram vajadzētu sev uzdot, ir: cik labprātīgi mēs esam ļaut Viņam izmantot sevi šajā svarīgajā darbā?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

E. Vaita „Laikmetu ilgas” nodaļa „Ejiet un māciet visas tautas” 818.-828. lpp.; „Apustuļu darbi” nodaļa „Lielais uzdevums”, 25.-34. lpp.

„Ikviens patiens mācekļis Dieva valstībā piedzimst kā misionārs. Kas dzer no dzīvā ūdens, kļūst par dzīvības avotu. Saņēməjs kļūst par devēju. Kristus žēlastība dvēselē ir līdzīga avotam tuksnesī, kas plūst, lai atspirdzinātu visus un sniegtu dzīvības ūdens malku ceļiniekiem, kam draud bojāeja.” (E. Vaita „Laikmetu ilgas” 195. lpp.)

„Mācekļiem dotais uzdevums attiecas uz visiem ticīgajiem, uz visiem Kristum uzticīgajiem līdz pat laika beigām. Ir liktenīga kļūda domāt, ka dvēseļu glābšanas darbs jāveic vienīgi iesvētītiem sludinātājiem. [...] Visi, kas saņem dzīvību no Kristus, ir aicināti darboties, lai glābtu līdzilvēkus. Šī darba dēļ tika dibināta draudze, un visi, kas uzņemas tās svētos solījumus, līdz ar to ir solījušies kļūt par Kristus darbabiedriem.” (822. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Visi nevar ceļot pa pasauli un sludināt evaņģēliju. Tomēr kādā veidā ikviens no mums var būt iesaistīts evaņģēlija izplatīšanas darbā triju eņģeļu vēsts kontekstā?

2. Kā tava vietējā draudze turpina Jēzus kalpošanu jūsu kopienā? Kā tu varētu palīdzēt uzlabot draudzes misijas kalpošanu?

3. Jēzus teica, ka evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē. Kopš Viņš izrunāja šos vārdus, lielākajā daļā cilvēces vēstures komunikācijas metodes nebija mainījušās. Pirms divsimt gadiem komunikācija nebija ātrāka kā pirms 2000 gadiem, kad Jēzus deva mums evaņģēlija uzdevumu. Protams, tas viss ir mainījies, īpaši pēdējos 50 gados, kad mēs esam attīstījuši pārsteidzošas komunikācijas metodes. Kā mēs varam mācīties labāk izmantot neticamo tehnoloģiju, kas mums ir dota, lai darītu darbu, kas, kā mums ir apsolīts, tiks izdarīts?

4. Pamatojoties uz pirmdienas noslēguma jautājumiem, grupā padalieties ar saviem personīgajiem piedzīvojumiem ar Jēzu! Kā mēs varam izmantot paši savu liecību, lai liecinātu citiem? Kāpēc mums vajadzētu izmantot pašiem savu pieredzi?